

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 350.

Tolvte Session.

83de Møde.

Lørdagen den 17de Januar Kl. 1.

(Forsæt.)

K. Pedersen (fors.): Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 8 maa jeg bemærke, at jeg anseer det for ligegyldigt, om det sidste Punktum i vedkommende Paragraph bliver staaende eller ikke; men da jeg nu seer, at den høitærede Minister har stillet Forslag til en Forandring af samme Punktum, kan jeg ikke andet end tiltræde det Forslag, han saaledes har stillet; men da jeg paa de øvrige Forslagsstilleres Begne ikke er bemyndiget til, at tage det af os stillede Forslag tilbage, kan jeg ikke gjøre det, men, som sagt, jeg skal ikke have Noget imod det af den ærede Minister stillede Forslag. — Endringsforslagene under Nr. 9 og 10 ere en naturlig Følge af det, jeg har omtalt, nemlig at Kirke- og Underviisningsministeren udnævner det ene Medlem af Taxationscommissionen istedetfor vedkommende Præs. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 11 angaaer, nemlig at sidste Punktum i § 9 skal udgaae, da er det foranlediget ved, at der ved anden Behandling blev vedtaget et Endringsforslag af den ærede Minister til § 4, om at Forskyndelsen ved Stævningsmænd skulde bortfalde, men at Beskjendtgjørelse ved Kirkestævne og ved Indrykkelse i vedkommende Stiftstidende skulde træde istedet, og da det i § 5 hedder, at Resultatet af Commissionens Forhandlinger skal fremlægges i 14 Dage til Eftersyn, og der derefter tilføies, at videre Beskjendtgjørelse fin-

der ikke Sted, staaer dette sidste Punktum i § 9 til ingen Nytte. Da Stævningsmændene, ifølge hvad der blev vedtaget ved anden Behandling, slet ikke ville komme i Betragtning i denne Lov, have vi meent, at det er rettest, at lade dette Punktum udgaae. Det er kun disse faa Ord jeg skal tillade mig, at anføre og hermed anbefale Endringsforslagene til det høitærede Thing.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Efter det til § 1 stillede Endringsforslag skulde Ordene: „saavel som de Ydelsler, der under Navn af Dvægtiende paa enkelte Steder svares til Skolevæsenet, skulle“ udgaae. Det er foranlediget ved Forhandlingerne her i Salen, hvor det vakte nogen Tvivl, om Dvægtienden, forsaavidt den ikke er nogen egentlig Dvægtiende, men udredes med en Afgift, ikke var indbefattet under Loven. Det er imidlertid en Selvfølge. Der er paa sine Steder svaret en Afgift til Skolevæsenet under Navn af Dvægtiende; men ved at undersøge dette Forhold er det ikke blevet mig klart, om det er en virkelig Dvægtiende eller en Afgift, der kun fører dette Navn. Hvis det er en virkelig Dvægtiende, vil den gaae ind under Forordningen af 7de April 1740 § 1, men er det kun en Ydelse, der fører dette Navn, vil den gaae ind under nærværende Lovs § 2, der er saa vidt omfattende, at den ogsaa vil omfatte Dvægtienden. Jeg har derfor foreslaaet, at den nævnte Ord skulle udgaae af § 1, thi, som alt bemærket, vil Ydelsen, selv om den ikke er en virkelig Dvægtiende, komme til at gaae ind under § 2. — Det under Nr. 2 stillede En-